

[From.]

og den bliver udført. Hvis man lader den bestående lov gælde, tvinger man landbruget til at foretage denne kørsel med petroleum, men da alle er enige om, at det både nationaløkonomisk og privatøkonomisk er en fordel at køre på benzin, kan jeg ikke forstå, at det ikke skulle være rigtigt at skaffe muligheder for at gennemføre en sådan kørsel.

Jeg vil endvidere tillade mig overfor den højtærede finansminister at minde om, at således som motorafgifterne praktiseres her til lands, hvorefter vi anerkender det princip, at de anvendes til vejformål, der må traktorkørsel også betragtes ud fra samme synspunkt. En landbrugstraktor har langt den største, den helt overvejende del af sit arbejdsområde på marken, altså udenfor vejene, og kun en lille del foregår på offentlige veje. Jeg vil derfor mene, at vi er inde på det rigtige, når vi har givet afgiftsfritagelse for den arbejdspræstation, der lægges på selve marken, og at vi gennem den afgift, der nu foreslås, belægger traktorerne med en vægtafgift i lighed med andre køretøjer, der færdes på offentlige veje.

Jeg vil forresten ikke undlade at give udtryk for visse betænkeligheder med hensyn til denne vægtafgift, der jo ikke alene rammer traktorer, men også den eller de påhængsvogne, der er tale om. Jeg synes ærligt talt, vi her kommer op på en temmelig væsentlig afgift for landbrugets vedkommende. Når jeg kan bøje mig her, er det, fordi man fra ministeriernes side har bøjet sig på andre områder, og det mener jeg kun er rimeligt.

Endelig vil jeg gerne pege på, at i forholdet overfor vognmændene er det dog således — og det synes jeg den højtærede finansminister glemte —, at her er tale om befordring af egne produkter, produkter, der vedrører gårdens drift. Og selvom jeg i nogen måde kan indrømme, at det i visse tilfælde kan komme til at skade en vognmand, må man ikke glemme det, vi altid har haft for øje: konkurrencemomentet for et af Danmarks hovederhverv.

Man kunne også sige, at hvis man opretter en brugsforening, generer man købmanden ved siden af, og det har jeg da aldrig hørt den højtærede finansminister eller hans parti være betænkelig ved. Jeg vil håbe, ministeren vil anlægge det samme synspunkt, når vi til sin tid måske skal til at tale om DSBs konkurrence med danske vognmænd, hvor der såvist er tale om et konkurrenceforhold under helt andre forudsætninger og af ganske andre dimensioner. Efter den højtærede finansministers tale her

må jeg jo forudse, at vi, når den tid kommer, vil være på linie, og det glæder jeg mig faktisk til. Jeg vil i det hele taget sige til den højtærede finansminister, at jeg ville gerne være med til at lette forholdene for vognmændene, skal vi sige gennem en lempelse i vægtafgiften. Lastbilerne har jo det helt store benzinformbrug, og de er en meget væsentlig faktor i hele produktionstransporten. Jeg ville være meget villig til at medvirke til en lempelse i vægtafgiften for at lette vilkårene for dette transportmiddel. Jeg forudser — efter den højtærede ministers udtalelser —, at han og jeg også her vil komme på linie.

Idet jeg gentager min tak til de respektive ministre for deres forståelse af betydningen af landbrugets konkurrenceevne, vil jeg også rette denne tak til den højtærede finansminister, for selvom han snærrer lidt i dag, håber jeg at måtte tage det som udtryk for den gamle sandhed, at den hund, der snærrer, bider ikke.

Peder Jakobsen: Det ærede medlem hr. From havde jo en stor tak at bringe til alle sider. Jeg vil gerne sige, ud fra mine synspunkter, at de ændringer, der her foreslås i den nugældende motorlov, for mig at se kun er en naturlig følge af den tekniske udvikling, som har fundet sted, og jeg finder det naturligt, at de, der står for lovgivningsarbejdet i dag, følger med i denne udvikling.

Jeg skal ærligt indrømme, at der selvfølgelig altid i forbindelse med sådanne ændringer vil være grænsetilfælde, og jeg forstod på den højtærede finansminister, at han var meget angstelig for at gå med til dette. Jeg tror nu ikke, man kan sige, at de rettigheder, som landbruget gennem disse ændringer får, vil betyde en urimelig og unfair konkurrence overfor vognmandserhvervet, fordi det — som også det ærede medlem hr. From nævnte — dog kun drejer sig om kørsel med egne produkter. Jeg kan da ikke tænke mig andet, end at den højtærede finansminister sikkert ville blive meget forbavset, hvis man f. eks. fra vognmandserhvervets side stillede den betingelse, at når den højtærede finansministers frue om morgenen kører på grøntorvet for at købe kartofler til brug i egen husholdning, skulle der være en taxa til at køre frem og tilbage. Man må da have lov til at transportere sine egne produkter til og fra arbejdsstedet. Jeg skal ærligt indrømme, at de grænsetilfælde, der kan være, efter de oplysninger, vi har fået i udvalget, er langt flere, end jeg fra første færd troede de egentlig var. Men deroverfor er der jo det at sige,